

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Den 29. januar 1981 fremsatte finansministeren forslag til ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, L 144, med det formål at sikre en forenklet og ensartet behandling af kollektive overtrædelser af § 10, stk. 1, i tjenestemandsloven. Baggrunden for finansministerens lovforslag er den dagsorden, som et flertal i folketinget vedtog den 18. november 1980, og hvori folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til regler, der med fuld respekt for tjenestemændenes individuelle beskyttelse efter tjenestemandsloven sikrer en ensartet behandling i fremtiden af de nævnte overtrædelser.

Den nævnte dagsorden blev vedtaget efter en forespørgselsdebat, der var affødt af den omstændighed, at det ikke havde vist sig muligt at sikre en ensartet behandling af statens tjenestemænd efter de omfattende 3-timers arbejdsnedlæggelser blandt offentligt ansatte den 15. marts 1979.

Disse arbejdsnedlæggelser omfattede også en stor del af det kommunalt ansatte personale, herunder kommunale og amtskommunale tjenestemænd. Tjenesteforseelser begået af sådanne tjenestemænd behandles efter lignende regler som tjenesteforseelser begået af statens tjenestemænd. Reglerne herom findes i de kommunale tjenestemandsregulativer, der i deres indhold i alt væsentligt er sammenfaldende med tjenestemandsloven. Den uensartethed i behandlingen af tjenestemændene, som var baggrunden for den omtalte forespørgselsdebat i folketinget, gjorde sig derfor også gældende på det kommunale område, hvor det er overladt til den enkelte kommunalbestyrelse selv at træffe afgørelse i sådanne sager, og regeringen har derfor som nævnt i bemærkningerne til finansministerens lovforslag overvejet, hvorledes det kan sikres, at alle offentligt ansatte tjenestemænd, herunder også kommunale tjenestemænd behandles efter så ensartede principper som muligt. Dette spørgsmål har været drøftet med blandt andet de kommunale organisationer, der har opfordret regeringen til at søge en ordening svarende til den, der er indeholdt

i finansministerens lovforslag, gennemført for kommunale og amtskommunale tjenestemænd.

Kommunale tjenestemænd har på samme måde som statstjenestemænd ikke adgang til faglige kampskridt i form af strejke og lignende. Afgørelser af interesselister er omhandlet i de kommunale og amtskommunale tjenestemandsregulativer, der indeholder regler af lignende indhold som tjenestemandslovens §§ 46-47. Efter disse regler er kompetencen til endeligt at afgøre sådanne interesselister henlagt til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet i den enkelte kommune eller amtskommune. For så vidt angår tvister om løn- og andre ansættelsesvilkår gælder dog, at kompetencen ligger hos de kommunale organisationer i det omfang, kommunalbestyrelserne og amtsrådene har overladt forhandlingskompetencen til deres organisationer. På denne baggrund anses arbejdsnedlæggelser og lignende - herunder aktionerne den 15. marts 1979 - som overtrædelse af de bestemmelser i de kommunale tjenestemandsregulativer, hvorefter tjenestemanden samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for hans stilling og vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Overtrædelserne er derfor blevet behandlet efter reglerne i tjenestemandsregulativerne om disciplinær forfølgelse, der især er karakteriseret ved 3 ting:

1) Sagsbehandlingen er administrativ, dvs. ikke en domstolsafgørelse. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der iværksætter forfølgelsen og fastsætter sanktionen. Selvom forhørslederen som udgangspunkt udpeges af vedkommende landsretspræsident, er det alene forhørslederens opgave at afdække sagens faktiske omstændigheder, og han skal kun afgive indstilling om sagen til afgørelse, såfremt han anmodes derom.

2) Disciplinærforfølgningen sker lokalt, idet ansvaret og kompetencen påhviler den enkelte kommunalbestyrelse eller amtsråd. Der kan derfor ikke af en central myndighed - f.eks. indenrigsministeriet - udstedes juridisk bindende forskrifter for sagers behandling og afgørelse.